

28.10. 2020

Til
Rovviltnemnd 4 og 5

Kopi: (post@miljodir.no; Postmottak@kld.dep.no)

Klage på vedtak om lisensjakt på ulv i ulvesona i region 4 og 5.

Naturvernforbundet:

Ingen jakt i ulvesona, de fem ulvefamiliene må få leve!

Naturvernforbundet viser til Fellessak 9-20» Fastsetting av kvote og område for lisensfelling av ulv innenfor ulvesonen i 2021». Rovviltnemnd 4 og 5 vedtok på møte den 08.10. å skyte fem stabile familiegrupper innenfor ulvesona. Til sammen utgjør dette inntil 32 ulver. Det dreier seg om familiegruppene Hornmoen, Hernes, Kynna, Aurskog og grensereviret Rømskog, som også har delvis tilhold i Sverige.

Naturvernforbundet klager på vedtaket på bakgrunn av nedenforstående argumenatasjon og mener at det ikke er grunnlag for ulvejakt i ulvesona i 2021. Vi ber om at vedtaket endres. Naturvernforbundet har klagerett på vedtaket og klagen er framsatt innenfor tidsfristen.

Naturvernforbundet mener det ikke finnes faglig eller juridisk grunnlag for skyting av stabile ulvefamilier innenfor ulvesona. Vi mener vedtaket er brudd på naturmangfoldloven, særlig §§ 4-10 og Bernkonvensjonens forpliktelser. Vedtaket er også i direkte konflikt med Stortingsforlikene om rovdyr, blant annet i forhold til det todelte målet siden det kun er argumentene til samfunnsinteresser som er negative til ulv som vektlegges i vedtaket og den vedtatte bestandsmålsettingen.

Nemnda påstår i sitt vedtak at kvoten «ikke er til hinder for å nå bestandsmålet i 2021. Et slikt uttak vil ikke påføre bestanden en for stor samlet belastning, jf. nml. § 10, eller true overlevelsen av den skandinaviske ulvebestanden på lang sikt, jf. nml § 5, jf. også rovviltforskriften §§ 3 og 7.» Det er vedtatt en totalkvote bare i region 4 og 5 på til sammen 44 ulver. Nemndene regner inn en skutt familiegruppe og allerede døde ulver i bestandsgrunnlaget. Naturvernforbundet mener døde dyr ikke bidrar i framtidig bestand og vil derfor påpeke at det per vedtaksdato er det kjent kun 5 familiegrupper og 32 helnorske levende ulver og under 60 ulver hvis vi tar med vår andel av grenseflokkene. Skyting av fire helnorske familiegrupper vil bety at det etter vinterens jakt vil være igjen bare en (- 1 -) kjent helnorsk familie og to grenseflokker med totalt knapt 20 levende ulver. Dette er under Stortingets vedtatte mål om 4-6 ulvefamilier hvorav minst tre helnorske familier.

Dermed vil vedtaket teoretisk føre til at en allerede svært marginal ulvebestand skytes ned langt under Stortingets vedtatte bestandsmål. Dette er må anses som en grov saksbehandlingsfeil og direkte brudd med Stortingets vedtatte ulvepolitikk.

Argumentene til samfunnsaktører som er positive til ulv ignoreres og blir ikke hensyntatt i vedtaksprosessen. Dette er også et klart brudd på Stortingets vedtak om at rovdyra skal forvaltes på en økologisk og bærekraftig måte. Vi finner ingen viltfaglig eller biologisk begrunnelse som tilsier at jaktkvote på ulv innenfor ulvesona er forsvarlig i forhold til bevaringsansvaret vi har for en kritisk truet art (CR). Kvoten er ikke i samsvar med moderne naturforvaltningsprinsipper og møter ikke målet om langsiktig bevaring av ulven i norsk natur. Vi anser vedtaket som sterkt konflikt drivende. Nemndene hevder selv at det de kaller «en aktiv forvaltning» er konflikt dempende. Dette viser igjen at nemndene kun forholder seg kun til de samfunnsstemmer som er negative til ulv i Norge uten å vurdere at vedtak om massiv skyting av ulv er sterkt konflikt drivende overfor en rekke andre samfunnsaktører.

Naturvernforbundet finner det også oppsiktsvekkende at alle de 18 døde ulvene som allerede er skutt i år er med i vurderingsgrunnlaget for kvotefastsettelse. Blant annet er en drept familiegruppe i Letjenna samt et skutt, revirmarkerende par i Spekedalen inkludert i saksgrunnlaget uten forutsetninger om at dyrene allerede er døde. Siste rapport fra Rovdata (01.06. 2020) viser 56 helnorske ulver og 80-81 ulver når man inkluderer halvparten av dyrene i grenseflokkene. Det var påvist 6 helnorske familiegrupper og fem grenseflokker, dvs 8,5 familiegrupper (grenseflokker teller 0,5). Nemndene legger til grunn 6 helnorske familiegrupper og 56 helnorske dyr, men det inngår altså en skutt ulvefamilie (Letjenna) og til sammen 18 døde ulver i dette bestandsgrunnlaget. Naturvernforbundet mener det er faglig feil å inkludere døde dyr i bestandsgrunnlaget. I realiteten var det per vedtaksdato kjent kun 5 familiegrupper og 32 helnorske levende ulver og under 60 ulver inkludert vår andel av grenseflokkene. Skyting av fire av de helnorske familiegruppene vil bety at det etter vinterens jakt vil være igjen bare en kjent helnorsk ulvefamilie og fire grensefamilier, noe som gir en netto bestand på en (- 1 -) helnorsk familie og to grenseflokker, til sammen tre familiegrupper. Dette er under Stortingets vedtatte mål om 4-6 ulvefamilier, der minst tre skal være helnorske.

Ulven er en kritiske truet art i Norge (CR, Rødlista 2015) og freda av Kongen i statsråd. Siste rapport viste at norsk delbestand teller 80-81 individer, inkludert grenseulver. Kun 56 er helnorske ulver. 18 av disse kjente ulvene er drept i 2020.

Brutto bestand etter sist vinters lisensjakt samt skadefellinger og annen avgang av ulv i Norge gir en helnorsk bestand på fem familier og 32 ulver. På bakgrunn av dette mener også Naturvernforbundet at bestandstallene som er lagt til grunn er feil og at kjent bestand i realiteten er betydelig mindre enn det nemndene legger til grunn.

Naturvernforbundet ber derfor om at vedtaket omgjøres slik at det ikke åpnes for ulvejakt innenfor ulvesona vinteren 2021.

Hovedargumenter:

Ulven er en kritiske truet art i Norge (CR, Rødlista 2015) og freda av Kongen i statsråd.

Naturvernforbundet vil særlig peke på at mye av argumentasjonen som nemndene legger til grunn for vedtaket er en sterkt ensidig framstilling der negative samfunnsstemmer vektlegges mens alle som er positive til ulv forties. Dette oppfatter Naturvernforbundet som lite kunnskapsbasert, i strid med gjeldende kunnskap og svært tendensiøst. Det er oppsiktsvekkende at nemndene i sin argumentasjon så ensidig trekker fram beitenæring, jakt og frykt som argumenter for å skyte fem ulvefamilier uten å på et seriøst faglig grunnlag diskutere konsekvenser for ulvens langsiktige levedyktighet, jf naturmangfoldlovens §§ 4-10. Herunder ligger også manglende fagvurderinger av kunnskapsgrunnlag (§ 8) om økologi og den innavlede ulvebestandens genetiske utfordringer. Vi anser heller ikke at føre-var prinsippet (§ 9) som bl.a. særlig skal ta hensyn til en kritisk truet art er vurdert på en faglig tilfredsstillende måte. Vurderinger knytta til at det allerede er skutt 18 ulver i Norge i 2020 samt at kryptjakt på ulv er en trussel mot bestanden er heller ikke vurdert som en del av § 10 samlet belastning på bestanden.

Vi mener nemndenes argumentasjon er i strid med Stortingets vedtatte todelte mål i rovdyrpolitikken, der rovdyra skal forvaltes på en økologisk og bærekraftig måte. Dette drøftes ikke av nemdene noe Naturvernforbundet anser som brudd på rovviltforskriften, Stortingsforlikenes føringer og god forvaltningsskikk.

Generelt har nemndene trukket fram alle gode og dårlige argumenter som er negative for ulven og ingen argumenter for bevaring av ulv. Dette er også ekstra konflikt drivende og viser at nemndene ikke makter å forvalte det todelte målet som er grunnlaget for alle Stortingets føringer i norsk rovdyrpolitikk. De makter heller ikke å opptre som en konflikt dempende aktør, snarere tvert imot.

Bestandssituasjonen er langt svakere enn det nemndene har lagt til grunn, siden de inkluderer skutt familiegruppe og 18 døde ulver i sitt bestandsgrunnlag. Rovdata har i 2019-2020 per 31.03. i år påvist seks helnorske familiegrupper (56 ulver) og fem grenseflokker (24-25 ulver), dvs 8,5 familiegrupper (grenseflokker teller 0,5). Nemndene legger til grunn seks helnorske familiegrupper og 56 helnorske dyr, men det inngår altså en skutt ulvefamilie (Letjenna) og til sammen 18 døde ulver i dette bestandsgrunnlaget. Naturvernforbundet mener det er faglig feil å inkludere døde dyr i bestandsgrunnlaget. Per vedtaksdato var det kjent kun 5 familiegrupper og 32 helnorske levende ulver. Dette er kjent bestandsgrunnlag som må brukes som grunnlag for en økologisk og bærekraftig ulveforvaltning. Naturvernforbundet mener derfor at bestandstallene som er lagt til grunn er feil og at kjent bestand i realiteten er betydelig mindre enn det nemndene legger til grunn.

Naturvernforbundet vil også peke på at forskerne har en teori om at hvis man fjerner grenserevirer på norsk side så åpner man for trekk av enslige svenske ulver inn i norske beiteområder. Slike enslige, vandrende ulver er de som forårsaker de aller fleste og størst skadene på beitedyr. Det kan føre til mer ungunnvandring fra Sverige til Norge, og dette er enkeltdyr uten revir som kan gjøre større og mye mer uforutsigbar skade enn stabile ulvefamilier som holder seg innenfor sitt definerte revir.

Skyting av grenseflokken i Rømskog begrunnes av nemndene med «sterkt og uønsket nærvær av ulv mot boligområder og nærmiljøer, jf brev fra Marker kommune. Disse forhold,

samt næringsinteresser, hensynet til jakt- og friluftsliv, frykt og byrdefordeling tilsier etter nemndenes vurdering at det foreligger hjemmel for lisensfelling etter nml § 18 c.» I vedtaket nevnes ikke hensyn til ulvens langsiktige levedyktighet, vurdering av muligheter for å nå bestandsmålet i framtida eller at ulven er en kritisk truet art. Dette viser med all tydelighet nemndenes sterke slagside siden det kun er samfunnsstemmer som er negative til ulv som blir vektlagt mens alle som er positive til ulv ikke vektlegges. Dette er klart i strid med Stortingsforliket.

Svenske myndigheter v/Länsstyrelsen i Värmland er forelagt spørsmål knyttet til mulig skyting av Rømskogflokken. Her uttaler svenskene blant annet at:

«Om gränsrevir försvinner eller föryngring uteblir i gränsrevir så påverkar det framtida inventeringsresultat i Sverige, och därmed kan det påverka förutsättningarna för gynnsam bevarandestatus.»

De sier videre at: «I övrigt bekräftar Länsstyrelsen det behov som lyftes av samtliga deltagare på samrådsmötet, om att tillrättalägga för en process kring licensjakt i gränsreviren som startar i ett mycket tidigare skede än i dagsläget. En sådan process behöver beakta såväl juridiska och praktiska förutsättningar för beslut och genomförande av licensjakt i gränsrevir, samt utgå från förvaltningens målsättningar på båda sidor av gränsen.»

Dette svaret fra svenske länsmyndigheter anser Naturvernforbundet å være en tydelig og diplomatisk formulert beskjed om at prosessen i denne saken har vært for dårlig og at tilfredsstillende juridiske vurderinger behøves.

En viktig konklusjon er at Länsstyrelsen i Värmland er tydelige på at de ikke vil skyte grenseflokker.

Naturvernforbundet finner det alvorlig at norsk rovdyrforvaltning av en kritisk truet art tar så lett på internasjonale avtaler, bilateral dialog inkludert vanskelige biologiske og juridiske vurderinger ved nærmest bare å varsle Sverige rett før et forvaltningsvedtak om at nå vil Norge skyte grenseflokk av ulv. Vi minner om at Bernkonvensjonen tydelig sier at

Naturvernforbundet vil særlig peke på at:

- ulven er en kritiske truet art i Norge (CR, Rødlista 2015) og freda av Kongen i statsråd.
- Det er foreløpig vedtatt en samlet kvote på skyting av minst 14 ulver utenfor ulvesona, hvorav 12 i region 4 og 5 samt to ulver i region 6.
- Det er en kritisk genetisk status i bestanden. Det kan bare kan reduseres gjennom innvandring samt økning i bestanden, ikke utskyting slik enkelte nemndsmedlemmer feilaktig hevder.
- Krypskyting er en kritisk faktor med dokumentert stort negativ betydning, men som det ikke tas hensyn til eller vurderes.
- Brutto helnorsk kjente ulvebestand på vedtakstidspunktet er 32 ulver og fem ulvefamilier. I tillegg forvalter Norge 2,5 grensefamilier med 24-25 ulver.
- Vi har kun fem intakte familier per 01.04. 2020. Skyting av fire av disse vil bety at det etter vinterens jakt vil være igjen bare en kjent helnorsk ulvefamilie og fire

grensefamilier. Det vil netto bety en helnorsk familie og to grenseflokker, til sammen 3, altså betydelig under målet om 4-6 ulvefamilier, hvorav minst tre helnorske.

- Brutto har vi etter siste kjente bestandsrapport og fratrekk av skutte dyr færre en 60 ulver i Norge inkludert vår andel av grenseflokkene. Nemnda påstår i sitt vedtak at en slik kvote «ikke er til hinder for å nå bestandsmålet i 2021. Et slikt uttak vil ikke påføre bestanden en for stor samlet belastning, jf. nml. § 10, eller true overlevelsen av den skandinaviske ulvebestanden på lang sikt, jf. nml § 5, jf. også rovviltforskriften §§ 3 og 7.» En totalkvote bare i region 4 og 5 på til sammen 44 ulver vil da gi knapt 20 levende ulver fordelt på 3 familier inkludert grenseflokker. Dermed vil vedtaket teoretisk føre til at en allerede svært marginal ulvebestand bevisst skytes ned under Stortingets vedtatte bestandsmål.

Dette er argumenter som ikke vurderes eller vektlegges i nemndenes vedtak, noe som må anses som en grov saksbehandlingsfeil.

Naturvernforbundet viser til naturmangfoldloven og minner om at rovviltforvaltningen skal gjøres på et kunnskapsbasert grunnlag og i tråd med andre aktsomhetsparagrafer. Innenfor kunnskapsgrunnlaget ligger både naturmangfoldlovens generelle føringer, Bernkonvensjonens forpliktelser, bevaringsforpliktelser ifht CBD, aktsomhetsprinsippene §§ 4-12 i naturmangfoldloven, oppdaterte bestandsdata og biologiske/økologiske fakta og vurderinger. Bestandsutvikling både i Norge og i den totale sør-skandinaviske bestanden må legges til grunn, underlegges bedre faglig vurdering, også opp mot langsiktige bevaringspolitiske mål samt naturmangfoldloven. Vi finner det oppsiktsvekkende at nemndene ikke vektlegger viktige bevaringsprinsipper når de på en biologisk og kunnskapsbasert måte skal forvalte en kritisk truet og fredet art i norsk natur. Nemndene fokuserer kun på bestandsmålet. Klima- og miljødepartementet (KLD) har ved flere anledninger påpekt at det ikke er bare bestandsmålet som skal vektlegges eller være avgjørende. Den todelte målsettingen som Stortingsforliket har fastsatt i 2004 og den entydige føring om at rovdyra skal forvaltes på en økologisk og bærekraftig måte blir ikke fulgt opp på en faglig og juridisk tilfredsstillende måte for ulvens del. Dermed oppfattes nemndenes vedtak å være i strid med naturmangfoldlovens §§ 4-12.

Bernkonvensjonen sier entydig at skyting av truede arter skal være aller siste utvei når alle andre tiltak er forsøkt. Dette følger ikke Norge opp gjennom dette vedtak om å skyte vilkårlige ulver som ikke har gjort skade eller har en dokumentert unormal adferd. Alle ulvene oppfører seg som normal ulv. At enkeltdyr kan svinge innom veier eller kulturlandskap er vel kjent og helt normal adferd, og det er ikke til å unngå at enkeltdyr noen gnager kommer ganske nær bebyggelse. Slik er naturen uten at det er noe unormalt ved slik adferd. Det er heller ikke unormalt at ulv spiser elg, og mange steder i ulvesonen er det allerede for mye elg som utgjør en trussel mot biologisk mangfold, slik at om ulven har en liten begrensende effekt på elg så vil det være gunstig for biologisk mangfold i ulvesonen.

Naturvernforbundet vil understreke at Bernkonvensjonen har en rekke viktige forutsetninger, og omhandler mange flere arter enn den freda og kritisk trua arten ulv. Norge som nasjon har ratifisert den og forpliktet seg til å følge opp konvensjonen. Det er

svært mange arter i Norge som skal forvaltes i tråd med Bernkonvensjonen, ikke bare ulv! Derfor er Bernkonvensjonen en svært viktig konvensjon som sammen med Naturmangfoldloven skal bevare vårt fantastiske og mest trua arts mangfold.

Konvensjonen har som mål å sørge for bevaring av ville dyr og planter og deres naturlige leveområder, i tillegg til å fremme europeisk samarbeid over landegrensene innen disse temaene. Mange arter og leveområder er truet i Europa. For å sikre at disse ikke går tapt, skal Bernkonvensjonen sikre at det tas spesielle hensyn til dem. Konvensjonen legger til grunn at hvert enkelt partsland har ansvar for å sikre levedyktige ville bestander av de artene som omfattes av liste II. Gjennom et pan-europeisk samarbeid blir det i økende grad utarbeidet handlingsplaner for utvalgte arter.

Liste I omfatter om lag 700 plantearter, både karplanter, moser og alger, som medlemslandene skal totalfredes. I Norge finnes det 52 arter som skal totalfredes. Liste II omfatter om lag 700 dyrearter som skal beskyttes mot fangst, jakt og innsamling av egg. Dette inkluderer pattedyr, fugler, krypdyr, amfibier, fisk, insekter, bløtdyr, pigghuder, koraller og svamper. 145 fuglearter, 30 pattedyrarter, et krypdyr, en amfibieart, fire øyenstikkerarter, fem billearter og tre sommerfuglearter finnes i Norge. Medlemslandene er forpliktet til å fredes artene og til å sikre deres leveområder.

Naturvernforbundet mener det er uakseptabelt å bruke ulveforvaltningen til å vanne ut verdien av Bernkonvensjonen. Naturvernforbundet understreker at begge rovdyrforlikene på Stortinget (2004 og 2011) legger Bernkonvensjonen og norsk lovverk som overordna grunnlag for forvaltning av våre fire store rovdyr. Når forvaltningen leter med lys og lykte for å finne smutthull til støtte for massiv lisensjakt på ulv, til og med vedtak om å skyte familiegruppe som vi deler med Sverige, så frykter vi at det kan sette en farlig presens for hundrevis av andre arter i Norge.

Ulven er en kritisk truet art i Norge (Rødlista for arter 2015), og som art er den fredet av Kongen i statsråd. En for høy jaktkvote utgjør en stor del av de helnorske ulvene som i vinter vil oppholde seg i Norge. Vedtatte lisensjaktkvote er derfor både faglig og juridisk uakseptabel. Vinteren 2018-2019 ble det registrert 65-67 ulver som kun holdt til innenfor Norges grenser. Av disse er 22 drept, dvs at det bare var 43-45 levende helnorske ulver før årets yngling. Naturvernforbundet vil også påpeke at svenskene avlyste lisensjakta sist vinter og har varslet at de heller ikke kommende vinter vil åpne for særlig mye lisensjakt på ulv fordi bestanden er på et lavt nivå og i Sverige balanserer den på grensen rundt «gynnsam bevarandestatus». De to siste to årene har det ikke vært lisensjakt på ulv i Sverige.

Krypskyting er ikke vurdert som kritisk faktor. Krypskyting og andre ulovlige metoder for å drepe ulv står trolig for halvparten av dødeligheten for ulv viser forskning. Mange lederdyr i våre ulveflokker har forsvunnet på uforklarlig vis og en rekke personer er dømt de siste årene for krypskyting av ulv i Norge. Det er ingen tvil om at det foregår krypskyting av ulv i deler av Norge og årlig registreres krypskyting eller forsøk på dette på alle de fire store rovdirene og kongeørn, men her er det også store mørketall og krypskyting er vanskelig å avsløre. Dette er forhold som forvansker forvaltning og for ulv er krypskyting er en alvorlig trussel mot bestanden. Naturvernforbundet forventer at rovdyrnemndene inkluderer

krypskyting og beregner dette som en bestandsdesimerende faktor når de skal gjøre sine vurderinger i forvaltningen av rovdyr; dvs reduserte jaktkvoter. Dette har nemndene også denne gangen unnlatt å gjøre, noe som i betydelig grad øker usikkerheten for ulvebestanden og dermed er kunnskapsgrunnlaget (naturmangfoldloven § 8) og samlet belastning på bestanden (nml § 10) på et faglig grunnlag tilnærmet umulig å vurdere. Derfor er det også merkelig, og en forvaltningsfeil, at nml § 9 om føre-var ikke vurderes. Disse følgefeilene gjør også at langsiktig overlevelse (nml § 5, forvaltningsmål) ikke følges opp på en faglig og juridisk tilfredsstillende måte.

Totalkvote på 44 ulver i region 4 og 5 er helt uforsvarlig. Naturvernforbundet viser også til at det allerede er vedtatt kvoter på skyting av 12 ulver på utsiden av ulvesona i region 4 og 5. Region 6 har vedtatt skyting av to dyr, og foreløpig er totalkvoten oss bekjent på 46 ulver som kan skytes i Norge de kommende månedene hvis vedtaket om å skyte 32 ulver inne i ulvesona blir stående. Det ventes at også flere regioner vedtar lisenskvote på ulv på utsiden av ulvesona. Da sier det seg selv at dette er en absurd høy og fullstendig uakseptabel jaktkvote. Om kvotene som nemndene har vedtatt hadde blitt effektivert, så vil det være i strid med alle rowiltforlik på Stortinget, lover og forskrifter samt internasjonale forpliktelser.

Konklusjon:

Naturvernforbundet anser på bakgrunn av dette at det ikke finnes faglig eller juridisk grunnlag for skyting av stabile ulvefamilier innenfor ulvesona. Vi anser vedtaket som konfliktdrivende og faglig uforsvarlig. Vi mener vedtaket er brudd på naturmangfoldloven og Bernkonvensjonens forpliktelser. Vedtaket er også i direkte konflikt med Stortingsforlikene om rovdyr, blant annet i forhold til det todelte målet og at rovdyra skal forvaltes på en økologisk og bærekraftig måte. Vedtaket vil også være klart brudd på Stortingets vedtatte bestandsmål for ulv, siden kjent bestand vil bli skutt ned til omkring 20 ulver fordelt på en helnorsk og to grenseflokker. Vedtatt bestandsmål er 4-6 familiegrupper hvorav minst tre helnorske.

Vi finner vi ingen viltfaglig eller biologisk begrunnelse som tilsier at jaktkvote på ulv innenfor ulvesona er forsvarlig i forhold til bevaringsansvaret vi har for en kritisk truet art (CR). Kvoten er ikke i samsvar med moderne naturforvaltningsprinsipper og møter ikke målet om langsiktig bevaring av ulven i norsk natur.

Vår klage er basert på kunnskapsstatus, bestandsutvikling, biologiske og økologiske forhold, juridiske forhold samt ansvar og forpliktelser knyttet til internasjonale konvensjoner for bevaring av biologisk mangfold og trua arter.

Naturvernforbundet mener at nemndenes behandling og vedtak er en meget god søknad for å avskaffe nemndene. De forholder seg ikke til Bernkonvensjonen, det foreligger klare brudd på naturmangfoldloven §§ 4-12 og det er brudd på Stortingets rovdyrforlik fra 2004. De forholder seg heller ikke til faktisk levende bestand men inkluderer skutt familiegruppe og 18 døde ulver i sitt beslutningsgrunnlag. Det begrunnes ikke den kraftige økningen i jaktkvote som de foreslår sett i forhold til sekretariatets innstilling. Manglende vurdering av konsekvenser og dokumentasjon av eventuell ny kunnskap som skal ligge til grunn for

vedtaket er ikke gitt. Dette er et klart brudd med naturmangfoldloven og nemndenes mandat.

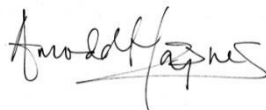
Vi ber med dette om at Naturvernforbundets klage tas til følge og at det ikke åpnes for lisensjakt på ulv inne i ulvesona i 2021.

Mvh

Naturvernforbundet og Naturvernforbundet i Hedmark, Naturvernforbundet i Oslo og Akershus, Naturvernforbundet i Østfold.

Maren Esmark
Generalsekretær

Arnodd Håpnes
Fagrådgiver naturmangfold

Stein W. Bie /s/
leder
NNV Hedmark

Gjermund Andersen /s/
leder
NNV Oslo og Akershus

Håkon Borch /s/
leder
NNV Østfold